

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทน
ในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
Development of Instruction Activities for English for Communication
to Enhance English Vocabulary and Learning Retention
of Prathom Suksa 5 Students

วุฒิชัย กายราช¹ ไพลีสุ บปริบูรณ์² วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์³

Wutthichai Kairat¹, Phaisit Boriboon² and Vijittra Vonganusith³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 4) ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเมืองพิทยท 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) สังกัดเมืองพิทยา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ไม่เป็นอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 82.93/84.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$)
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3}ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop and find out the effectiveness of the instruction activities for English for Communication to enhance English vocabulary and learning retention of Prathom Suksa 5 students, 2) to compare the students' ability of English vocabulary before and after the intervention, 3) to examine students' satisfaction toward the developed instruction activities, and 4) to compare students' English vocabulary learning retention. The samples were, obtained through a cluster random sampling technique 30, Prathom Suksa 5/2 students in the first semester of academic year 2015 of Pattaya 2 School (Jareonrachutit). The statistics for data analysis were percentages, average, standard deviation, and t-test (Dependent Samples).

The findings revealed as follows:

1. The Instruction activities for English for Communication to enhance English vocabulary and learning ability of Prathom Suksa 5 students had the effectiveness of 82.93/84.55, which was higher than the set criteria of 75/75.
2. The Prathom Suksa 5 students after learning through the developed instruction activities improved their English vocabulary proficiency at the .01 level of statistical significance.
3. The Prathom Suksa 5 students were satisfied with the developed instruction activities at a high level ($\bar{x} = 4.10$).
4. After learning through the developed instruction activities two weeks, the Prathom Suksa 5 students' English vocabulary learning retention were not different.

Keywords : Vocabulary Learning Ability, Vocabulary Learning Retention

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมของการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนิน กิจกรรม ทำงานทางสังคม ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็น เครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร ตลอดจน การศึกษาหาความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ การเจรจา ต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ภาษาต่างประเทศช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดี ระหว่างประเทศ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม รวมทั้งยังสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย ไปสู่ประชาคมโลก ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ได้เกิด สภาพโลกไร้พรมแดน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ สื่อสาร ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ระบบการศึกษา

ในประเทศไทยจึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของคนไทยให้อยู่ในระดับความพร้อมที่จะรับและเข้าใจ ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลกได้ (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1-3)

การเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนภาษาไม่ได้เรียน ภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาเท่านั้น แต่เรียน ภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ ภาษาได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา ให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัด

กระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้ รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่ การเรียนรู้ที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหา ความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการ ประกอบอาชีพซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการ ปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 2-3)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและ ความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษต่อการเปลี่ยนแปลง ของโลกจึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานตลอด หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 ให้ผู้เรียนได้เรียน ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้จัดการเรียน การสอน และฝึกทักษะทางภาษาในสาระการเรียนรู้ ซึ่งมี 4 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ ระหว่างชุมชนและโลก โดยผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการเรียน ภาษาทั้ง 4 ซึ่งการเรียนภาษาทุกภาษา ผู้เรียนจำเป็นต้อง เรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ทั้งด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง ภาษา จะช่วยให้เข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือ ความเข้าใจ ในโครงสร้างของภาษาและรู้ความหมายของคำศัพท์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 5-6) ถึงแม้จะเป็นเพียง องค์ประกอบย่อย แต่ก็ป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา การเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลต่อ การพัฒนาการเรียนภาษาในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดี นอกจากนั้นการรู้คำศัพท์ ยังช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ แม้ว่าจะมีความรู้ ในโครงสร้างภาษาในวงจำกัดก็ตาม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 11-14)

จากการประเมินของคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2557 ของนักเรียน ทั่วประเทศมีผลคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนมีผลเฉลี่ยได้ ร้อยละ 38.82 จะเห็นได้ว่าจาก การรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพ การศึกษา (สมศ.) ในปีพุทธศักราช 2557 มาตรฐานที่ได้ คะแนนต่ำที่สุด คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนมีผลคะแนนความสามารถในการสื่อสารต่ำสุด (ร้อยละ 13.24) ต่ำกว่าทุกสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557, หน้า 4-5) และจากประสบการณ์ในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานและภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในปีการศึกษา 2556 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการประเมิน ในด้านทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับ ดีเยี่ยม ร้อยละ 4.00 ระดับดี ร้อยละ 8.00 ระดับผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 20.00 และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน (ปรับปรุง) ร้อยละ 68.00 ซึ่งทางโรงเรียนเมืองพิทยา 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) ถือเป็นปัญหาสำคัญในระดับต้นๆ ที่จะต้องหาทางปรับปรุง แก้ไข โดยเฉพาะกลยุทธ์และเทคนิควิธีการสอนของครู เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วการสอนของครูยังมีลักษณะเป็น การให้ข้อมูลความรู้เชิงเนื้อหา หลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ความรู้ความจำ มากกว่าส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น กล้าแสดงออก และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในยุคปัจจุบันได้ ครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน ถูกต้องเกี่ยวกับกระบวนการคิดเชิงระบบ การพัฒนาการพูด การสื่อสาร เทคนิคและรูปแบบวิธีการสอน นอกจากนี้ จะต้องมีการนำสื่อการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบและนวัตกรรม กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการจัดการเรียน การสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดการสื่อสาร กล้า แสดงออก และการอ่านข้อมูลเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างมี วิเคราะห์ญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมี วิสัยทัศน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 15-16)

ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน จะยึดแนวคิดในการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก็ตาม คำศัพท์ก็ ยังคงเป็นปัจจัยหลักที่ต้องนำมาสอนสอดแทรกในการ เรียนการสอนอยู่เสมอ การเรียนรู้คำศัพท์เป็นส่วนสำคัญ อย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ และยังเป็นพื้นฐานในการ ช่วยส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในทุกทักษะ เพราะการ ที่ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อย จึงเกิดปัญหาใน การเขียน คือ ผู้เรียนไม่สามารถใช้คำที่เหมาะสมในการ เขียนเพื่อสื่อความหมายได้ หรือการที่ผู้เรียนไม่รู้ ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ มาก่อนทำให้ผู้เรียนไม่สามารถ สื่อความหมายบทอ่านนั้นได้ หรือจะมีปัญหาในการ ตีความหมายของคำศัพท์ ถึงแม้จะมีพจนานุกรม เป็น เครื่องช่วยก็ตาม (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2551, หน้า 23) นอกจากนี้ยังมีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันเป็นปัญหาและ อุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนไทย ส่วนครูผู้สอนนั้นยัง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร ซึ่ง เนื้อหาที่นำมาสอนนั้นอาจจะยากและไกลตัวผู้เรียนมาก เกินไป ไม่หลากหลาย ไม่เหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน ส่วนในด้านวิธีการสอนของครูยังคงดำเนินตามวิธีการ สอนแบบเดิม ประกอบกับสื่อการสอนที่ใช้กันก็ยังไม่ หลากหลาย ไม่ทันสมัย ไม่เพียงพอ และไม่ตรงกับเนื้อหา และความต้องการของผู้เรียน เป็นต้น (อรธิชา สว่างศรี, 2552, หน้า 3)

ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาด้านต่างๆ ที่กล่าวมานั้นเป็น องค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สามารถพัฒนาหรือปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้นได้ และปัญหาที่ผู้วิจัยสนใจ คือ ทำอย่างไร จึงจะให้นักเรียนที่สอนนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ มีทักษะการสื่อสารพัฒนาดีขึ้นโดยการเรียนรู้ คำศัพท์จากหน่วยการเรียนแต่ละหน่วย จนสามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันหรือเพื่อศึกษาต่อได้ ซึ่งแนวทางการจัด กิจกรรมที่เหมาะสมนั้นคือการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาหลาย ท่านกล่าวว่า เป็นวิธีการสอนที่มุ่งจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญที่สุด ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย เป็นแนวการสอนภาษาที่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถ

สื่อสารได้มากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 17) นอกจากนั้น คำหมาย คนใด (2551, หน้า 3) กล่าวว่า สื่อและเทคโนโลยีแต่ละอย่างให้คุณค่าต่อการพัฒนา มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนมากเพราะเป็นเครื่องช่วย ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องสอนด้วยการพูดเองหมดทุกอย่าง แต่ครูควรเป็นสื่อการสอนหนึ่งที่เชื่อมโยงประสบการณ์ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยการจัดระบบที่ดีในการผลิตสื่อการสอนประเภทต่างๆ ในรูปแบบของสื่อประสม เรียกว่ากิจกรรมการเรียนการสอน นับว่าเป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาใหม่ชนิด หนึ่งที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์เรียนรู้ของ แต่ละหน่วยมา ช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนให้บรรลุเป้าหมาย ในการเรียนภาษาในชั้น เรียนนั้น ทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์เป็นสิ่งจำเป็น แต่เมื่อ เปรียบเทียบความสำคัญของสองสิ่งนี้แล้วคำศัพท์จะมี ความสำคัญมากกว่าและควรได้รับความสนใจมากกว่า ไวยากรณ์ จากการสำรวจของ Paribakht & Wesche (1996) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการ อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และจากรายงาน การทดลองได้ดำเนินการทดสอบโดยใช้แบบฝึกที่มีกิจกรรม ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน สำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ ได้แก่

- 1) การดึงดูดความสนใจของคำศัพท์ (Selective Attention)
- 2) การรู้จักคำศัพท์ (Recognition)
- 3) การจัดประเภทคำศัพท์ (Manipulation)
- 4) การตีความหมายคำศัพท์ (Interpretation)
- และ 5) การนำคำศัพท์ไปใช้ (Production)

ผลปรากฏว่าผู้เรียน ทั้ง 2 กลุ่ม เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น และเรียนรู้ความรู้สึก ของคำศัพท์มากกว่าการอ่านแบบกว้างเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hashemzadeh (2012) ได้ทำ การวิจัยผลของการใช้แบบฝึกหัดสำหรับความคงทน ในการจำคำศัพท์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษา พบว่าผู้เรียน สามารถจำคำศัพท์จากแบบฝึกได้ และยังสอดคล้องกับ Flower (2000, p. 5) ที่กล่าวว่าคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่ผู้เรียนต้องเรียน ขณะที่ไวยากรณ์สำคัญรองลงมา นั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีแนวคิดที่ว่าคำศัพท์

มาก่อนไวยากรณ์ เราสามารถเข้าใจผู้พูดได้แม้ว่าผู้พูดจะออกเสียงไม่ถูกต้อง และใช้ไวยากรณ์ผิด แต่การสื่อสารก็มีความหมายและเกิดความเข้าใจได้ แสดงให้เห็นว่าคำศัพท์เป็นกุญแจไปสู่การเรียนรู้ภาษาและได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญ

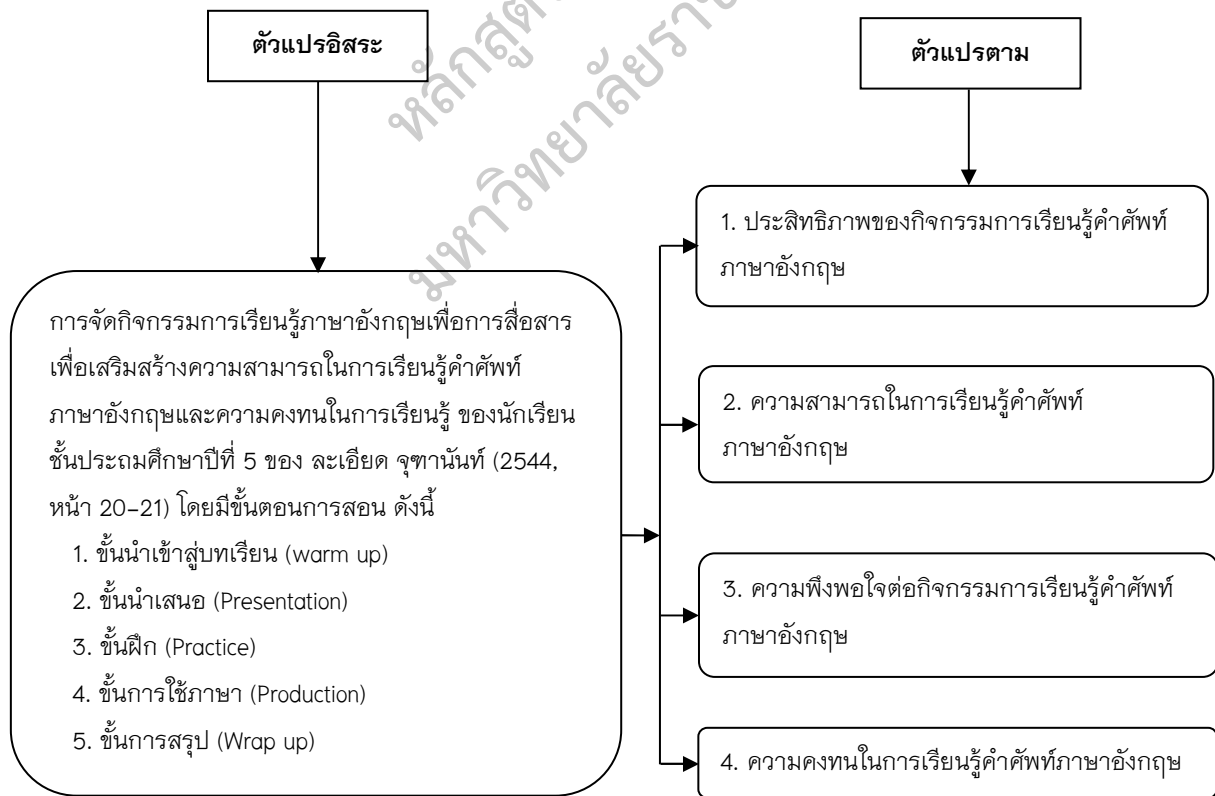
จากหลักการ เหตุผลและสภาพปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้เนื้อหาจากแหล่งท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ที่เน้นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติเป็นหลัก เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ15201) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองพัทยา 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) สังกัดเมืองพัทยาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองพญา 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเมืองพญา 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ทดลองภาคสนาม โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และใช้เป็นแบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ หลังการเรียนรู้เสร็จสิ้น 2 สัปดาห์

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทำการทดสอบก่อนการเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ดำเนินการสอนตามแผนจัดการการเรียนรู้จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง โดยกำหนดสอนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 15 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเอง

3. หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนจนครบทุกแผนแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การทดสอบใช้แบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

4. วัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5. วัดความคงทนในการเรียนรู้หลังจากเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองพญา 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้การทดสอบแบบ t-test แบบ Dependent Samples

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองพญา 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) หลังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเสร็จสิ้น

4. วิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของคะแนนระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบหลังจากเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยใช้การทดสอบแบบ t-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิจัยดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean)

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เกณฑ์ 75/75

2.2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.3 ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson

2.5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองพัทยา 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้การทดสอบแบบ t-test แบบ Dependent Samples

3. วิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของคะแนนระหว่างคะแนนสอบหลังเรียน และ

คะแนนสอบหลังจากเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยใช้การทดสอบแบบ t-test

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองพัทยา 2 (เจริญราษฎร์อุทิศ) หลังการเรียนภาษาอังกฤษเสร็จสิ้น

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.93/84.55

2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก

4. ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กับคะแนนทดสอบหลังเรียนสิ้นสุดการเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้คือ

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.93/84.55 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษานี้มีประสิทธิภาพ เมื่อนำมาใช้สอนจึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและนำหลักการแนวคิดในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ และการทำ

แบบทดสอบมาใช้จัดตามลำดับขั้นตอนโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้ก่อน ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551, หน้า 5) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสื่อประสมที่ได้จัดระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กมลรัตน์ เทพิน (2549, หน้า 42) ที่ระบุว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น ประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและแบบฝึกทักษะ ที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ธัญสินี ฐานา (2546, หน้า 9) ที่ระบุว่ากิจกรรม หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อการเรียน ที่มีกระบวนการและกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่างๆ มาบูรณาการ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับ ปิยะพงษ์ สุริยะพรหม (2546, หน้า 63-64) ที่ระบุว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้สื่อต่างๆ หลายชนิดเป็นองค์ประกอบเพื่อก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในตัวเอง ลักษณะของชุดการสอนก็แตกต่างกันไป ตามวัตถุประสงค์ของการสร้าง แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ กิจกรรมการสอนสำหรับครูจะเน้นการร่วมกิจกรรมการเรียนของนักเรียนมาก บทบาทครูน้อยลง กิจกรรมการเรียนจะเน้นให้ผู้เรียนได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ กิจกรรมการสอนหรือกิจกรรมจะประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์ เนื้อหา สื่อ การวัดผล ประเมินผล ทำให้ผู้ใช้กิจกรรมหรือกิจกรรมบรรลุเป้าหมายของการเรียนที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540, หน้า 33) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษา เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำชุดกิจกรรมทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ และนำไปปรับปรุงแก้ไขทันทีที่ ซึ่งจะมีผลให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และลดภาระได้มาก นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น มีเนื้อหาการฝึกหลายลักษณะในแต่ละกิจกรรม ซึ่งมีทั้งหมด 5 กิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมเป็นเหตุการณ์ที่น่าสนใจที่มีความหมายต่อผู้เรียน เป็นเรื่องที่คุณเรียนเคยเรียนมาบ้าง หรือเป็นความรู้ใหม่ที่ทันสมัย เหมาะสมกับเหตุการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ประทีป ยอดเกตุ (2550, หน้า 16-17) ที่ได้สรุปประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้ว่า ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู ลดบทบาทของครู ช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง ทำให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ พิจารณาข้อมูล ฝึกความรับผิดชอบและการตัดสินใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนก้าวหน้าตามอัตราของแต่ละคน สนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการวัดผลบ่อย ช่วยสร้างแรงจูงใจ นอกจากนั้นชุดกิจกรรมยังจำเป็นต่อการเรียนรู้ทักษะทางด้านภาษามาก เพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน สามารถจดจำเนื้อหา คำศัพท์ ได้คงทน สนุกขณะเรียน นำมาวัดผลเพื่อทราบความก้าวหน้า ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะพัฒนาตนเองได้เต็มที่เพิ่มความมั่นใจ นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาวิชา ที่สลับซับซ้อนเป็นนามธรรมได้ดี ได้รับความสนใจ เสริมประสบการณ์นักเรียนให้กว้าง เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจด้วยการคิดวิเคราะห์ หาเหตุผลมาส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และ

แก้ปัญหาในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดรวบยอดหรือมโนคติอย่างเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$) และดัชนีความสอดคล้องที่ 0.94

2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและออกแบบเพื่อใช้สอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และมีกิจกรรมการฝึกที่จำเป็นต่อการเรียนหลายลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับ จริยาวดี บรรทัดเที่ยง (2547, หน้า 19) ได้สรุปว่า กิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาและได้ปฏิบัติกิจกรรมจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสามารถของแต่ละบุคคลและความต้องการ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังสร้างความสนใจในการมีส่วนร่วมได้โดยตรง จึงทำให้ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการเรียนรู้ อยู่ 5 ขั้นตอน ที่สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ ละเอียด จุฑานันท์ (2544, หน้า 20-21) ซึ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสแสดงออกและเรียนรู้ตามศักยภาพของตน โดยใช้หลักการเรียนรู้สร้างกิจกรรม 5 ขั้นตอน ที่เน้นบทบาทผู้สอนและผู้เรียน ดังนี้ (1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนเร้าให้คิด สร้างเงื่อนไขเข้าสู่กรอบการเรียนรู้ (2) ชี้นำเสนอ ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียนมีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมายกิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง (3) ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) การฝึก

อาจจะมีทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ชั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝึกอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ มีทั้งในลักษณะที่กล่าวมานี้ และในลักษณะที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกอย่างอิสระ (4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (fluency) และเกิดความสนุกสนาน (5) ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง จุดประสงค์คือ เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้ อาจจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจด้วยแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) ซึ่งสอดคล้องกับ สุพรรณีย์ เจริญโสภารัตน์ (2553, หน้า 48) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของมนุษย์ ส่งผลทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมความรู้สึกนั้น สำหรับนิภาวรรณ ตีสุทธิ (2552, หน้า 57) กล่าวว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของมนุษย์ ส่งผลทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมความรู้สึกนั้นออกมาสอดคล้องกับ ญัฐชญา เอื้อมุ่น (2550, หน้า 35) ได้ระบุว่า ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่องาน หรือกิจกรรม ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งบวกและทางลบ ถ้าเป็นไปในทางบวก ก็ทำให้เกิดผลดีต่องานและกิจกรรมที่ทำหรือเข้าร่วม แต่ถ้าเป็นไปในทางลบ ก็จะทำให้เกิดผลเสียต่องานหรือกิจกรรมด้วย เช่นกันกับ อินทรีรา ศรีสว่าง (2549, หน้า 46) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจชอบใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติ/การใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นในชั้นเรียน สามารถปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยของการเรียนรู้ สูงขึ้น ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้

4. ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการเรียน ที่ผู้วิจัยสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับคะแนน ทดสอบหลังเรียนสิ้นสุดการเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกันนั้น สอดคล้องกับ ดวงเดือน จังพานิช (2543, หน้า 32) ที่ระบุว่า ความสามารถในการจำเป็นสิ่ง สำคัญต่อการเรียนรู้มาก การที่มนุษย์สามารถเก็บสะสม ต่างๆ ที่ได้เรียนรู้ไว้บ้าง นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะ สามารถระลึกขึ้นมาได้ เมื่อถึงคราวที่จะต้องนำไปใช้ใน เหตุการณ์อื่นๆ หรือการเรียนรู้วิชาอื่นใด มนุษย์แต่ละคน ย่อมมีความจำในเรื่องต่างๆ ไม่เหมือนกันในการจดจำ เหตุการณ์ต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งใน การดำรงชีวิต และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เพราะการจำทำให้คนเราเสี่ยงในสิ่งที่ไม่ชอบ หรือสิ่งที่เป็นอันตรายแก่ตนเอง การเรียนรู้และการจำไม่อาจแยก ออกจากกันได้ ในการศึกษาการเรียนรู้ ความจำต้องมา เกี่ยวข้องด้วย และในการศึกษาความจำการเรียนรู้ก็มักเข้า มาเกี่ยวข้อง เช่น Adam (1967, p. 9 อ้างถึงใน ประพนธ์ น้อยภา, 2541, หน้า 38) ที่กล่าวว่า การคงทนไว้ ซึ่งผล การเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคย เรียน หรือมีประสบการณ์รับรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทอดทิ้ง ไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ก็คือ ความคงทนในการจำ และในการ ประเมินผลของการเรียนรู้ แต่ถ้าเราคอยให้เวลาล่วงเลย ไประยะหนึ่ง อาจเป็น 2 นาที 5 นาที หรือหลายๆ วัน ค่อยประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่ได้ก็คือผลของการเรียนรู้ และความคงทนในการจำ และสอดคล้องกับทฤษฎี ความจำสองกระบวนการของ Atkinson and Shiffrin (1968 อ้างถึงใน ชัยพร รัชชาวุธ, 2520) กล่าวความจำระยะสั้น หรือความจำทันทีทันใดและความจำระยะยาวว่า ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ใน ความจำระยะสั้นจะต้องได้รับการทบทวนอยู่ตลอดเวลา

มิฉะนั้นความจำสิ่งนั้นจะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว ในการ ทบทวนนั้นเราจะไม่สามารถทบทวนทุกสิ่งเข้ามาอยู่ใน ระบบความจำระยะสั้น

สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสิ้นสุดไปแล้ว 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรม การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะ การอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งการเรียนรู้ ทั้ง 4 ทักษะนี้สามารถทำให้ผู้เรียนได้จดจำคำศัพท์และ สามารถนำไปใช้ในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นสื่อการเรียนการสอนรูปแบบ หนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ ของผู้เรียน โดยเนื้อหาสาระการเรียนรู้จะเน้นที่สถานที่ ทองเที่ยวในเมืองพัทยา ซึ่งเป็นสถานที่ที่อยู่ในท้องถิ่นของ เมืองพัทยา รวมทั้งมีความสำคัญทางด้านประเพณีและ วัฒนธรรมที่อยู่ในท้องถิ่นของผู้เรียนเอง จากการออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและคำนึงถึงจิตวิทยา การเรียนรู้ ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นสามารถ นำไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทน ในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน ดังนี้

1. ผู้สอนควรสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาใน แต่ละด้านที่ผู้เรียนมีปัญหามากที่สุด เรียงลำดับตามสภาพ ความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

2. ผู้สอนควรศึกษา ค้นคว้าหลักสูตร มาตรฐาน การเรียนรู้ ตัวชี้วัด เอกสารประกอบหลักสูตร บทความ รายงานวิชาการ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. ผู้สอนควรวิเคราะห์ผู้เรียน ตรวจสอบความสามารถ ในการเรียนเพื่อทำความเข้าใจของผู้เรียน ที่จะเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อจะวัด ความสามารถ ความพร้อม และรู้แนวทางในการปรับ พื้นฐานในด้านฟัง พูด อ่าน และเขียนของผู้เรียน เพื่อให้ ผู้เรียนเตรียมความพร้อม และสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน สนใจที่อยากจะทำเรียนมากยิ่งขึ้น

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ควรเลือกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ ของผู้เรียน ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน ที่คาดว่าจะเป็นโยบายกับนักเรียนมากที่สุด โดยพิจารณา จากช่วงวัย

5. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 หรือระดับใกล้เคียง ควรนำเอากิจกรรมการเรียนรู้ นี้ ไปใช้ประกอบการสอนในชั้นเรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยนำไป ประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถ ยืดหยุ่นได้ พิจารณาตามความเหมาะสมในทุกๆ ด้าน โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ

7. ครูผู้สอนควรทำแบบวัดความพึงพอใจต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนความคิดเห็นใน การเรียนรู้ของตนเอง หลังจากได้เรียนในแต่ละกิจกรรม การเรียนรู้ ผู้เรียนได้ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ความพึงพอใจ ข้อบกพร่อง หรือสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเพิ่มเติม ปรับปรุงให้เหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

8. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอแนะ สะท้อน ความคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรม การเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

9. ควรจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ ให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต วารสาร เอกสารภาคภาษาอังกฤษให้เพียงพอ และเหมาะสมกับวุฒิภาวะการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละ ระดับชั้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ จำเป็นอื่นๆ อีก เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งของ สถานที่ และเหตุการณ์ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งใช้กิจกรรมอื่นๆ ที่สัมพันธ์ กัน มีการติดตามผลการพัฒนาเป็นระยะๆ เพื่อให้ทราบถึง ความก้าวหน้า และความคงทนของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ของผู้เรียน

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น กิจกรรมพื้นฐาน ที่มีผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น การอ่านเพื่อทำความเข้าใจ การอ่านจับใจความ ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นต้น

3. ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับ กลุ่มตัวอย่างอื่นๆ หรือโรงเรียนอื่นในเครือข่าย เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของ ผู้เรียน หรือการปรับประยุกต์ใช้ในระดับชั้นที่ใกล้เคียงกัน

4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ใน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียน ข้อสอบอื่น รูปภาพ เทคนิค หรือวิธีการสอบถามแบบอื่น

5. พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพของกิจกรรม การเรียนรู้ที่ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจ ยกผลสัมฤทธิ์ของ ผู้เรียนในรูปแบบอื่นๆ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ เทพิน. (2549). ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามกระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกนนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกนนคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.พ.ส.).
- _____. (2554). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- คำหนาม คนโค. (2551). กระบวนท่าของครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- จริยชาติ บรรทัดเที่ยง. (2547). ผลการใช้ชุดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ กระบวนการทางคณิตศาสตร์ ด้านการใช้ตัวแทน เรื่องคู่อันดับและกราฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยพร วัชชาวุธ. (2520). ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2551). การสร้างชุดการสอน. เข้าถึงได้จาก <http://inno-sawake.blogspot.com/2008/07/4.html>.
- ณัฐชญา เอื้อมอญ. (2550). ความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดประชาชนของนักศึกษานอกโรงเรียน อำเภอพิบูลย์รักษ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดวงเดือน จังพานิช. (2543). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายและวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธัญสินี สุานา. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านทักษะกระบวนการคิดคำนวณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภาวรรณ ดิสุทธิ. (2552). การพัฒนาการเรียนรู้อิวยาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาการเขียนเรียงความ โดยใช้แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลเลย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยอีสาน.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากเรื่องเปิดท้าย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประทีป ยอดเกตุ. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ประพนธ์ น้อยเกา. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยะพงษ์ สุริยะพรหม. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เรื่องป่าชุมชนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ละเอียด จุชานนท์. (2544). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมนเนจเม้นต์.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สุพรรณีย์ เจริญโสภารัตน์. (2553). *ระบบงานประกันคุณภาพ นักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อการใช้ห้องสมุด*.
ขอนแก่น: โรงเรียนมัธยมศึกษา.
- อรธิดา สว่างศรี. (2552). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เพื่อการเรียนรู้
คำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อินทิรา ศรีสว่าง. (2549). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว
โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Flower, J. (2000). *Start building your vocabulary*. Hove: Language Teaching.
- Hashemzadeh, M. (2012). The effect of exercise Types on EFL Learners' Vocabulary Retention.
Theory and Practice in Language Studies, 2, 1716–1727.
- Paribakht & Wesche. (1996). Enhancing vocabulary acquisition through reading: A hierarchy of text-related
exercise types. *The Canadian Modern Language Review*, 53(1), 41–75.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร